

חוק הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית),

תשל"ו-1976 *

1. בחוק זה –
"רשות מקומית" – עיריה או מועצה מקומית;
"מועצה" – מועצה של רשות מקומית.
2. המועצה תמנה אחד מעובדיה להיות מנהל הארנונה לענין חוק זה.
3. מי שחוייב בתשלום ארנונה כללית רשאי להשיג עליה לפני מנהל הארנונה על יסוד טענה מטענות אלה:
(1) הנכס שבשלו נדרש התשלום אינו מצוי באזור כפי שנקבע בהודעת התשלום;
(2) נפלה טעות בציון סוג הנכס, גדלו או השימוש בו.
4. (א) מנהל הארנונה ישיב למשיג תוך ששים יום מיום קבלת ההשגה.
(ב) לא השיב מנהל הארנונה תוך ששים יום – ייחשב הדבר כאילו החליט לקבל את ההשגה, וזולת אם האריכה ועדת הערר האמורה בסעיף 5, תוך תקופה זו, את מועד מתן החשובה, מטעמים מיוחדים שיירשמו, ובלבד שתקופת ההארכה לא תעלה על שלושים יום.
5. המועצה תמנה ועדת ערר אחת או יותר, בהרכב של שלושה חברים מבין בעלי הזכות להיבחר כחברי המועצה, ואת היושב ראש שלהן.
6. (א) הרואה עצמו מקופח בתשובת מנהל הארנונה על השגתו רשאי, תוך שלושים יום מיום שנמסרה לו התשובה, לערר עליה לפני ועדת ערר.
(ב) על החלטת ועדת ערר רשאים העורר ומנהל הארנונה לערער לפני בית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו נמצא תחום הרשות המקומית; הערעור יוגש תוך שלושים יום מיום מסירת ההחלטה למערער.
(ג) בית המשפט המחוזי ידון בערעור בשופט אחד ואין אחרי פסק-דינו ולא כלום.
7. שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות את דרכי ההגשה של ערר וערעור לפי חוק זה ואת סדרי הדין בהם.
8. שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

יוסף בורג
שר הפנים

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"א בתמוז תשל"ו (19 ביולי 1976); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1234, תשל"ו, עמ' 215.